

Rep.Nr.

09/1775

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 4 SEPTEMBER 2009.

3de KAMER

Bediendecontract
Tegensprekelijk
Getuigenverhoor op 11 december om 10 uur 30'.

In de zaak:

De Heer Armand S

Appellant, vertegenwoordigd door Mter J. Thomas, advocaat te 9660 Brakel;

Tegen :

DE N.V. GLAXOSMITHKLINE met zetel gevestigd te 1332 Genval, Rue du Tilleul, 13, ingeschreven in het handelsregister te Nijvel onder het nummer 93.811,

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mter A. Witters, advocaat te 2600 Antwerpen-Berchem;

Na beraadslaging, velt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald op :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis op tegenspraak gewezen door de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, afdeling Aalst, (1ste kamer) op de openbare terechtzitting van 19 februari 1996;
- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest van het Arbeidshof te Gent, afdeling Gent (3de kamer) van 27 juni 2001;
- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest van het Hof van Cassatie (3de kamer) van 20 januari 2003;
- de dagvaarding na Cassatie ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 8 september 2006;

- de besluiten, aanvullende en synthesebesluiten en vervangende synthesebesluiten voor geïntimeerde na Cassatie ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel, respectievelijk op 13 april 2007, 29 december 2008 en 27 april 2009;

- de besluiten en syntheseberoepsbesluiten van appellant na Cassatie ontvangen ter griffie, respectievelijk op 14 maart 2008 en 27 februari 2009;

- de voorgelegde stukken

Gehoord partijen in hun middelen en beweringen op de openbare terechtzitting van 19 juni 2009, waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

X

X

X

1. FEITEN EN RECHTSPLEGING.

De heer S was in dienst van de N.V. Glaxo Wellcome Belgium (thans de N.V. Glaxosmithkline - hierna afgekort tot *de N.V.*) vanaf 1 mei 1969 als bediende - kaderlid in de productieafdeling.

Sinds de sociale verkiezingen van 1991 was hij verkozen als kaderlid en maakte hij deel uit van de ondernemingsraad.

Op 16 oktober 1992 besliste de raad van bestuur van de N.V. tot stopzetting van de productieafdeling te Aalst (Erembodegem) per 31 augustus 1993, wat het ontslag van 41 personen zou meebrengen, die direct of indirect met de productie te maken hadden.

Op dezelfde dag werd hiervan kennis gegeven aan de ondernemingsraad en aan het personeel.

Op 25 oktober 1992 richtte de N.V. een schrijven aan het Paritair Comité voor de scheikundige nijverheid en vroeg zij de erkenning van de technische en economische redenen, die het ontslag van de personeelsafgevaardigden zou meebrengen.

Op 14 december 1992 erkende dit Paritair Comité éénparig de technische en economische redenen voor de arbeiders.

Op 15 januari 1993 schreef de N.V. het Paritair Comité voor de bedienden uit de scheikundige nijverheid aan en vroeg zij de erkenning van de technische en economische redenen, die het ontslag van een aantal nominatief aangeduide personeelsafgevaardigden zou meebrengen, waaronder de heer S

Op 9 maart 1993 bereikte het Paritair Comité voor de bedienden hierover geen unanimititeit.

Tussen de partijen en de vakorganisatie van de heer S volgde een uitvoerige briefwisseling over de vraag of de heer S kon ontslagen worden ingevolge de sluiting van de afdeling productie en verpakking. Hijzelf nam het standpunt in dat hij van die afdeling geen deel uitmaakte, nu hij manager was van de afdeling voorraadplanning, wat een onderdeel was van de distributie.

Bij aangetekende brief van 30 augustus 1993 heeft de N.V. de arbeidsovereenkomst van de heer S ééenzijdig beëindigd omwille van de opheffing van zijn functie en wegens de stopzetting van de productie- en verpakkingsactiviteit. Hij ontving betaling van een opzeggingsvergoeding van 27 maanden.

Bij aangetekende brief van 7 september 1993 van de vakorganisatie van de heer S vroeg deze de reïntegratie van de heer S aan omdat de procedure van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor o.m. de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden niet werd nageleefd.

Bij aangetekende brief van 9 september 1993 vroeg ook de heer S om die reden zijn reïntegratie aan.

De N.V. weigerde de reïntegratie omdat de heer S deel uitmaakte van de productieafdeling die op 31 augustus 1993 definitief werd gesloten en omdat aldus de procedure van de wet van 19 maart 1991 wel was nageleefd (aangetekende brieven van 9 en 16 september 1993).

Hierop vroeg de heer S op 22 oktober 1993 de bijzondere beschermingsvergoeding en het aanverwante vakantiegeld.

Bij dagvaarding van 21 december 1993 voor de arbeidsrechtbank te Dendermonde, afdeling Aalst, vorderde hij betaling van een bedrag van 11.698.169 frank te vermeerderen met wettelijke en gerechtelijke intresten en met de gerechtskosten.

Bij tussenvonnis van de arbeidsrechtbank Dendermonde, afdeling Aalst van 19 februari 1996 werd aan de N.V. toegelaten met getuigen te bewijzen dat de heer S deel uitmaakte van de productieafdeling.

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Gent, afdeling Gent, op 21 maart 1996 betekende de heer S hoger beroep aan tegen dit vonnis en vroeg hij dat zijn oorspronkelijke vordering zou worden toegekend zonder getuigenverhoor.

Bij tussenarrest van de derde kamer van het arbeidshof te Gent van 26 februari 1997 werd reeds vastgesteld dat het bewijsaanbod van de N.V. niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 915 Ger. W., zodat het bewijs door

getuigen door de eerste rechter ten onrechte werd toegestaan. Verder stelde het arbeidshof vast dat de zaak niet in staat van wijzen was, omdat tal van concrete gegevens ontbraken in het dossier, meer bepaald wat betreft de precieze opdrachten van de heer S voor april/mei 1992 en na die datum, wat betreft de afbouw van de productieafdeling en wat betreft de al dan niet inschakeling van de heer S in de beperkte vroegere of nieuwe doelstellingen van de N.V., wat betreft de verschillende afdelingen voor, tijdens en na de structurering en/of de sluiting van de productieafdeling...

Die gegevens diende het arbeidshof toe te laten na te gaan of het ontslag van de heer S inderdaad het gevolg was van de sluiting van de productieafdeling.

Het feit van de sluiting van de productieafdeling werd door de heer S niet betwist, maar hij houdt voor dat zijn ontslag niet kon voortvloeien uit deze sluiting, omdat hem sinds april/mei 1992 andere taken waren toebedeeld, in de distributieafdeling, waarvoor geen technische en economische redenen bestonden. Zodoende werd zijn ontslag niet veroorzaakt door de sluiting van de productieafdeling.

In het eindarrest van het arbeidshof Gent van 27 juni 2001 werd vastgesteld dat geen bijkomende stukken werden aangebracht. Niettemin bood de N.V. in ondergeschikte orde het getuigenbewijs aan wat betreft de volgende feiten :

1. Dat de heer S tot op het ogenblik van de sluiting van de productieafdeling de functie van productieplanning manager (verpakkingsprogramma's, fabricatieprogramma's en stockbeheer van grondstoffen, enz...) heeft uitgeoefend, en in deze functie diende te rapporteren aan de Technische Productiedirecteur binnen de productieafdeling;
2. dat na de sluiting van de productie- en verpakkingsafdeling geen productie meer heeft plaatsgevonden in de vestiging te Erembodegem, de vestiging vanaf 1 september 1993 uitsluitend een distributie-eenheid werd, wat ze tot dan nog steeds was.

Het getuigenaanbod wat betreft het tweede punt werd niet ter zake dienend geacht door het arbeidshof te Gent omdat daarover geen betwisting bestond. Ook het aanbod betreffende het eerste onderdeel werd niet in overeenstemming met artikel 915 Ger. W. geacht omdat het geen concrete feiten, vaststelbaar in tijd en ruimte bevatte, die voor tegenbewijs vatbaar waren en waaruit het hof kon vaststellen dat de heer S tot op het ogenblik van de sluiting van de productieafdeling zijn zelfde functie is blijven uitoefenen.

De N.V. voldeed niet aan de bewijslast van artikel 3 §3 van de wet van 19 maart 1991, zodat de vordering gegrond werd geacht voor een bedrag van 6.680.693 frank, te vermeerderen met wettelijke en gerechtelijke intresten op netto en met de gerechtskosten; dit bedrag omvatte de bijzondere beschermingsvergoedingen ingevolge de wet van 19 maart 1991 onder aftrok van de andere uitgekeerde beëindigingsvergoedingen.

De N.V. tekende tegen dit laatste arrest cassatieberoep aan, wat betreft het niet toelaten van het eerste onderdeel van haar getuigenaanbod.

In een arrest van 20 januari 2003 van het Hof van Cassatie, werd het arrest van het arbeidshof Gent van 27 juni 2001 vernietigd, behalve in zoverre het de vordering van de heer S met betrekking tot het vakantiegeld afwees, en verwees de aldus beperkte zaak naar ons arbeidshof.

Het Hof van Cassatie oordeelde daarbij dat het principieel recht om met getuigen te bewijzen was miskend, omdat het getuigenaanbod niet van die aard was dat het geen concrete feiten betrof, vaststelbaar in ruimte en tijd en waarvan het tegenbewijs niet kon geleverd worden.

Bij dagvaarding na cassatie van 5 september 2006 werd de zaak voor ons arbeidshof ingeleid.

2. BEOORDELING.

Krachtens artikel 3 §1 van de wet van 19 maart 1991 dient de werkgever die een personeelsafgevaardigde wil ontslaan om economische of technische redenen, vooraf de zaak aanhangig te maken bij het bevoegd Paritair Comité, dat zich binnen de twee maanden vanaf de datum van de aanvraag moet uitspreken over het al dan niet bestaan van economische of technische redenen.

Bij ontstentenis van beslissing binnen de termijn van twee maanden mag de werkgever de personeelsafgevaardigden enkel ontslaan ingeval van sluiting van de onderneming, sluiting van een afdeling of het ontslag van een welbepaalde personeelsgroep.

Behalve in het geval van sluiting van ondernemingen of van een afdeling hiervan, mag de werkgever niet tot ontslag overgaan alvorens de arbeidsgerechten het bestaan van economische of technische redenen hebben erkend.

Krachtens artikel 3 §2 van dezelfde wet mag het feit dat de werknemer een personeelsafgevaardigde is, in geen geval de beslissing om hem te ontslaan beïnvloeden.

Krachtens artikel 3 §3 van dezelfde wet behoort het bewijs van de voor het ontslag ingeroepen technische en economische redenen, evenals van het feit dat het ontslag niet indruist tegen §2, aan de werkgever.

Bij ontstentenis van een beslissing van het paritair comité binnen de vastgestelde termijn, mag de werkgever ingeval van sluiting van een afdeling van de onderneming een door deze wet beschermde werknemer ontslaan zonder tevoren de economische of technische redenen voor dit ontslag door de arbeidsgerechten te laten erkennen.

Uit de ratio legis van deze wetsbepaling volgt dat zij slechts van toepassing is in zoverre de ontslagen beschermde werknemer werkzaam is in de afdeling die gesloten wordt. In dat geval staat het causaal verband tussen de economische of technische redenen, zijnde de sluiting van die afdeling, en het ontslag van de werknemer vast. Bijgevolg moeten de arbeidsgerechten in dat

geval deze economische of technische redenen niet voorafgaandelijk erkennen.

Werkt de werknemer niet in de afdeling die gesloten wordt, dan staat het causaal verband niet vast. In dat geval moet de arbeidsrechtbank voor de regelmatigheid van het ontslag de aangevoerde reden voorafgaandelijk onderzoeken en als dusdanig erkennen (Cass., 24 oktober 2005, *JTT* 2005, 489; , *Pas.* 2005, 2026; , *RW* 2006-07, 14).

De N.V. roept in dat het ontslag van de heer S het gevolg is van de sluiting van de productieafdeling van haar onderneming, zodat ze de voorafgaandelijke erkenning van de economische en technische redenen niet nodig had.

De heer S daarentegen betwist de sluiting van de productieafdeling niet, maar houdt voor dat hij sinds april 1992 de nieuwe functie van Verantwoordelijke Voorraadplanning bekwam, waardoor hij geen deel meer uitmaakte van de productieafdeling.

Op haar beurt spreekt de N.V. dit tegen en houdt voor dat de wijziging van de functiebenaming geen daadwerkelijke taakverandering meebracht, zodat hij verder deel bleef uitmaken van de productieafdeling.

Teneinde hierover opheldering te bekomen, kan ingegaan worden op het eerste onderdeel van het getuigenaanbod van de N.V., zoals door ons aangevuld. Over het tweede onderdeel bestaat geen betwisting.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Recht sprekend op tegenspraak,

Doch alvorens verder ten gronde te beslissen,

Laat de N.V. GlaxoSmithCline toe om door alle middelen van recht, getuigen inbegrepen bewijs te leveren van het feit dat ongeacht de nieuwe functiebenaming van *Verantwoordelijke Voorraadbeheer* de heer S tot op het ogenblik van de sluiting van de productieafdeling daadwerkelijk verder de functie van productieplanning manager (verpakkingprogramma's, fabricatieprogramma's en stockbeheer van grondstoffen, enz...) heeft uitgeoefend, en in deze functie diende te rapporteren aan de Technische Productiedirecteur binnen de productieafdeling; dat zowel voor als na april 1992 zijn taak losstond van de distributieafdeling.

Zegt bij toepassing van artikel 917,2° Ger. Wb. dat het getuigenverhoor zal plaatsvinden in de raadkamer van het Arbeidshof te Brussel (lokaal 006), Poelaertplein 3 te 1000 Brussel op 11 december 2009 om 10 uur 30'.

Zegt bij toepassing van artikel 918 Ger. Wb. dat het getuigenverhoor zal plaatsvinden voor de zetel die dit heeft gelast en indien één van de raadsheren in sociale zaken niet kan aanwezig zijn, voor raadsheer Lieven Lenaerts, voorzitter van deze kamer;

Staat overeenkomstig artikel 921 Ger. Wb. aan de heer S het tegenbewijs toe;

Om nadien verder te oordelen als naar recht;

Kosten aan te houden.

Aldus gewezen door de 3de Kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

De heer L. LENAERTS, Raadsheer,

Mevrouw S. ALAERTS, Raadsheer in sociale zaken als werkgever,

Mevrouw B. MUSSCHE, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-bediende,

Mevrouw L. HERREGODTS, Griffier.

L. LENAERTS,

L. HERREGODTS,

S. ALAERTS.

B. MUSSCHE.

Het arrest is uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 3^e Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 4 september 2009 door de heer L. LENAERTS, Raadsheer, bijgestaan door mevrouw L. HERREGODTS, Griffier.

L. LENAERTS

L. HERREGODTS.